

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmayerjev trg 1.
Telefon št. 73.

Leto XXII. Št. 60.
Kranj, 10. decembra 1938

Izhaja vsako soboto.
Naročništvo: celoletno 40- din, polletno 20- din,
četrtnično 10- din.

Beseda resnim volivcem

Le še en dan nas loči od dneva volitve. Ta dan se bo odločilo ljudstvo po vsej državi, kaj in kam hoče. Tokrat se bo lahko svobodno kot še nikoli izjavilo ali je za delo, ki ga vrši sedanja vlada, ali želi nekaj drugega. Kam se bo velika večina volilcev odločila, pač ni težko uganiti, saj razen vladne liste nihče drugi ne more postaviti programa, za katerega bi se mogli ogreti vsi oni, ki žele državini in narodu dobro. Med one, ki tej državi in narodu dobro žele pač brez dvoma v prvi vrsti spadajo oni, ki so to državo soustvarjali, ki so se za to državo borili, bodisi z orojjem v roki na bojiščih, bodisi doma bili preganjeni in teptani, in ne kot oni, ki so se v najbolj nevarnem času upali vsemogočnim vlastodržcem na Dunaju povedati svoje odkritko mnenje, zahteve svojega naroda, da hoče svobodo. Drago smo plačali to našo svobodo. Za ceno krvi, preganjanja, zapostavljanja in zasramovanja, da celo za ceno lastne slovenske zemlje. Kdor premisli, za kako ceno smo dobili to našo svobodo, bo pač vedel ceniti, kaj je nam vsem naša država, naša svobodna slovanska država.

Ko smo praznovali 20 letnico našega narodnega zedinjenja, smo se poleg gornjih misli spominjali tudi vseh neprijetnih in gremkih dogodkov, katere smo preživelih teh 20 let pod našim svobodnim krovom. Neprjetni so ti spomini in tisti, ki so preživeli težke ure, dneve, mesce in leta v ječi samo radi politične zagrizenosti svojih lastnih bratov, ki so plačali ogromne svote kazni za povsem nedolžna dejanja, ki so bili izpostavljeni najhujši denunciaciji in zatiranju, tisti bi bili danes upravičeni, da bi vráčali svojim preganjalcem milo za drago. Toda mi vidimo ravno nasprotno. Oni, ki so največ trpeli, so resni ljudje, ki smatrajo državno idejo za nekaj več kot zamomentano politično geslo. Ti ljudje danes rešujejo tisto, kar so njihovi predniki zagrešili in zavozili.

Danes se oglašajo iz tabora, ki je združil najbolj pisano družbo vseh političnih tipov, ljudje, ki bi morali biti veseli, da jih nihče ne kliče na odgovornost za nasilje, ki so ga izvajali nad nedolžnimi žrtvami. Težki so bili časi preganjanj, zlasti za one, ki so to občutili na lastni koži, vendar je takrat marsikdo trpel udano čes: še nikdar ni bilo takega divjega in maščevalnega preganjanja, še nikoli se ni zagrizenost gotovih politikov pokazala tako javno, pred vsem narodom in pred vsem svetom, da bi o tem pisalo časopise vseh kulturnih držav. Bili so takrat trepično prepričani, da bodo ti dogodki ostali vsem v neizbrisnem spominu, da si nekoč po zlomu režima tisti, ki so vse to nasilje povzročili, ne bodo upali odpreti ust. Danes vidimo, da so se ti, ki so tako mislili, težko varali. Tisti preganjalci, so si samo nadeli novo firmo ter zopet pozivajo priti do krmila, da bi nadaljevali svoje pogubnosno delo. To so ljudje brez vsake politične morale, katerim njihov bližnji ni nicensar drugega, kot pripomoček, da potom njegovega glasu pridejo do oblasti, da celo svoje lastne ljudi zataje, če jih tako kaže. To so pravi politični pustoi-

vlada, pomagamo vsi naprej graditi, da postavimo vsako stvar na svoje mesto, da bo red povsod, zlasti pa v našem narodnem gospodarstvu.

11. december 1938. bo velik dan v naši narodni in državni zgodbini. Pokazal bo, koliko je v naš narodne in državljanske zavesti, pokazal ali nam je za resno delo, ali samo za isto politično obračunavanje, kot so ga uganjali do sedaj. Prepričani smo, da bodo ta dan vsi Slovenci, Hrvati in Srbi pokazali vsemu svetu, da so zrel narod, ki je dorasel nalogam današnje dobe ter da hočejo tudi oni biti močni na zunaj in znotraj. Če je želja tuhij državnikov, da bi bila Jugoslavija močna in velika,

ali se bomo potem sami pred svetom osmešili ter mesto gradili, razbijali svoj lasten dom? Zato vsi, ki so dobre volje, mali in veliki ljudje, brez razlike stanu in prepričanja, vsi, ki želijo zvesto služiti državni ideji — ne samo stranki — vsi naj se zavedajo velikega in resnega trenutka, ki bo mejnik v naši državni in narodni zgodbini, ter dne 11. decembra t. l. oddajo svoje glasove za vlado miru, reda in poštenja, vlado dr. Milana Stojadinovića in našega preizkušenega voditelja dr. Antona Korošca.

Naj živi naša narodna in državljanska zavest! Naj živi vlada dr. M. Stojadinovića! Naj živi velika in močna Jugoslavija!

V zarji zmage

Volilna borba se približuje svojemu zaključku. Že danes pa je vsakemu jasno, da bo zmaga liste dr. Stojadinovića Korošca mnogo večja kot se je prvotno pričakovalo.

Dosedaj še nobena vlada v Jugoslaviji ni mogla pokazati na tako delo in tolike uspehe kakor je to mogla storiti sedanja vlada.

Rešila je državno gospodarstvo poloma. Dvignila je narodno blagostanje. Kmeta rešila dolgov in davkopalčevalec previsokih bremen. Odpravila nezaposlenost. Dvignila delavske mežde. Samo v Sloveniji se je izplačalo 90 mil. din na mezdah več kot preje. Z dvigom delavskih medv na jugu je ustavila katastrofalen dotoj delavskih mas iz južnih krajev v Slovenijo in odpravila pretečo nevarnost preseilitve industrije iz Slovenije v južne kraje. Kaj bi počelo naše delavstvo, če bi mu še nadalje kvarili južni bratje mežde z njimi ponudbami. Kam bi šli naši delavci, če bi se industrija preselila? Vsem tem velikim nevarnostim se je vlada znala izogniti in ustavila tudi na delavskem trgu znosne razmere.

Naša Gorenjska še posebej uživa blagodati pametne gospodarske in socialne politike. Lestna industrija je oživila. Gradilo se ceste, javne zgradbe in zasebne podjetnosti je zopet v razmahu. Kdor je priden in varčen, gleda z zaupanjem v bodočnost.

Sedanja vlada je v tem kratkem času poskrbela že za mnogo kategorij onih, ki so bili v starosti in onemoglosti brez lastnih sredstev. Starostno zavarovanje delavstva in invalidski zakon sta zelo veliki dejanci, da jih vsa čverkarija nasprotivnikov ne more spraviti s sveta.

In v bodočnosti? Ali pameten človek more dvomiti, da bi ta vlada ne imela resnega namena pa tudi dovolj sposobnosti, da reši vprašanja uradniških plač in mnogo drugih še nerešenih vprašanj? Ako morda kdo misli, da je v naši državi možna solucija s kako druga skupino. Resen in pameten človek nobeden.

Krono vsem uspehom pa si je vlada priborila s svojo zunanjino politiko. Laho mirno vemo — in kdor je bil v ponedeljek na kranjskem trgu, je to izvedel iz avtentičnih ust — da se Slovenija mora zahtevali le trezni in dalekovidni politiki vlade, da ostanejo Slovenci še nadalje v svoji lastni svobodni državi. Na naših mejah je mir in mir še ostane, pa naj drugi delajo kar hočejo.

Od vlade, ki je znala urediti naše težke razmere s sodosi, smemo pač pričakovati, da bo znala urediti razmere tudi v notranjosti. Vprašanje najširših samouprav bo rešeno na zadovoljiv način, pa naj sedaj pred volitvami Maček izjavlja kar hoče. Mi vemo, da bo po volitvah računati z vlado JRZ in bodo računali z njo tudi bratje Hrvetje.

Vse to ve pri nas že vsak političen otrok. Zato pa gremo s toliko samozavestjo in zupanjem v volitve. Narod instinkтивno čuti, kje je njegovo mesto. Nič nas ne moti, če se

to pot posamezniki še ne bodo mogli otresti starega tkzv. naprednjakarstva ter bodo zoper svoje boljše prepričanje ali ostali doma ali pa dalj celo zaupnico izdajalcem slovenskega naroda in njegovih korist. Veseli nas pa, da vidimo mnogo že iztreznjenih intelektualcev in pripadnikov drugih stanov, ki misijo z lastnimi možgani in ki brez pridržkov izrekajo priznanje delu in uspehom sedanja vlade. Pukazali bodo z glasovanjem, da njim ni same za besede, ampak tudi za dejanja. Po dejanjih sedimo sedajo vlado, po dejanjih in ne besedimo bomo sodili tudi te po volitvah.

Kaj pa nasprotinci? Na uspehe svojih vlad ne morejo pokazati, ker jih ni ali pa so v primeru z delom sedanje vlade tako malenkostni, da jim ne kaže na nje kazati. Pohvaliti bi se pač mogli s terorjem in nastiljem, s korupcijo in zavoženim gospodarstvom, ako bi tako hvala pri volitvah kaj zategla. Programa nimajo ogenj. Zakaj spoštovanje? Od spoštovanja pa skupnega. Pravijo, da spoštujemo program drug drugemu. Njihovi programi pa so kakor voda in tudi volilci nimajo ničesar. Pošla so jim vse poštena agitacična sredstva. Zato so zagrabilili edino sredstvo, ki jim je še ostalo to je — laž. Grmade najgrših laži trosijo med volilce, samo da bi enoto, ki si jo je slovenski narod z dolgoletnimi naporji ustvaril, če že ne razbili pa vsaj malo odkrhnili. Politični mrtvaki hodiči okrog in lažejo samo zato, da bi, kakor sami pravijo, vsaj malo „klerikalcem“ ponagajali. Da bi zmago preprečili, tega sami več ne upajo. Da taki nesodobni politikanti nimajo več pri volitvah srčete, je pač razumljivo. Laž ima kratke noge.

Poznamo pa nekatere plačance tako dobro, da že sedaj lahko povemo, da bodo ti deloma iz Zagreba deloma iz Nemčije plačani agentje skušali še zadnji trenutek pred volitvami oziroma na dan volitev z raznim lažmi zadržati naše ljudstvo od glasovanja. Ne verujte nobeni vesti, ki jih ne bi mogla naša organizacija potrditi. Vsakega razsirjevalca neresničnih vesti pa takoj razkrinkajte.

V posebno zadoščenje pa nam je, da se je poskus zanesti v naše vrste zmedo popolnom ponosrečil. Čimdalj je trajala volilna borba in čimveč shodov so ti ljudje napovedali, tembolj se je ločila nevažnost kakega zakotnega uspeha. Predsedniki kranjske JSS se je rotli, da bo „klerikalcem“ že pokazal. Po volitvah bosta s Colnarjem Lojetom pač morala poiskati drugega in drugačne kandidate, kakor sta Križnar Imaž in dr. Mohorič ter napraviti druge načrte, kot so bili dosedanji, sicer bosta ostala popolnoma sama s svojo „ljudsko fronto“.

Zarja obeta lep dan. Nočni ptiči se bodo umaknili dnevu. Ptice pevke pa se oglašajo z veselim žvgolenjem in radostjo, da bodo more doživeti vzhod sonca. Tako se tudi mi radujemo obetajoče se velike zmage slovenskega ljudstva.

Vsa Gorenjska naj odmeva 11. decembra: Volim listo dr. Stojadinovića!

Tomaževe besede in dejanja

Pravi obraz Tomaža Križnarja vam bomo pokazali, da ne boste verjeli njegovim vabljivim besedam in obljudbam.

Tomaž Križnar, kmet na Okroglem, je kot poslanski kandidat popolnoma nov in še nepoznan človek. V Naklem je pa že dobro znan. Zlasti iz onih let, ko je slovenski narod krvavel pod bližnjem najhujšega terorja, katerega je v Naklem vihtel zasluzni Tomaž Križnar. Ta se je sedaj, ko je potegnila volilna tupa, na hitro roko spreobrnal po Kramerjevem zgledu iz najhujšega centralista v največjega borca za demokracijo in avtonomijo, v iskrengenega prijatelja vseh zatiranih, v edino resničnega borca za najsvetješte svetinje slovenskega naroda. Res mu je včasih nerodno, ker bi moral govoriti o krivicah, ki jih je sam zagresil — ali ker ima močne žive, veliko prenese in mu to ne dela posebnih težav.

Kandidat mora biti priljubljen pri ljudeh. Ker Tomaž nima resničnih lastnih zaslug, si je prilastil tuje zasluge, nekaj svojih dobrih del si je pa gladko izmislišil in sedaj z njimi radodarno polni ušesa ljudi, ki so tako usmiljeni, da ga poslušajo. Morda bo pa le kdo tako naiven, da bo verjal, mi misli zvita buča Tomaž in krepko laže o svojih do sedanjih in prerokuje o bodočih, še večjih zaslugah za mili slovenski narod.

Tri zasluge si Tomaž posebno lasti.

- 1) Okroginski vodovod,
- 2) železniški nadvoz,
- 3) most v Želinu.

Ce pa stvar nekoliko natančneje pogledamo, vidimo, da je stvar v resnici čisto drugačna, kakor pa Tomaž pripoveduje.

Se največ zaslug ima Tomaž morda res pri vodovodu, a vendarle veliko manj, kot si jo sam lasti. Resnica je taka: Bivši župan Marinšek Janez je s pomočjo bivše SLS in zlasti po prizadevanju pok. monsig. Tomo Zupana izposloval podporo 29.000 din od takratnega oblastnega odbora, katerega predsednik je bil sedanji naš ban dr. Marjan Natlačen, ki je sam osebno prišel gledati teren in tudi ob tej priliki obljubil potrebno podporo. Križnar ni nitis prstom mignil v doseglo te podpore, še manj, niti vedel ni zanjo, ko je bila že v občinskem blagajni, ker je župan ni smel izplačati dokler niso bili načrti govorovi. Vsa njegova zasluga pri vodovodu je v tem, da je župan njemu izročil denar in da je on vodil vsa dela pri gradnji vodovoda, ker so mu to nalogo povrili vaščani. Danes si seveda lasti vse zasluge edino on — vedno pa pozabi dodati, da še do danes, ko je vendar minilo že nad 6 let, ni predložil obračuna — ker je menda pozabil.

Slovencil kdor je za mir in blagostanje, voli 11. decembra dr. Stojadinov čevo listo!

Druga „njegova“ velika zasluga je most nad železnico v Temniku. Tudi to je za vas Okroglo velika pridobitev, ker sta bila z njim odstranjena dva strma klanca in tako ustvarjena dobra zveza z državnim cestom. Res je Tomaž sprožil to zamisel, kar mu vsi radi priznamo. On je vodil to akcijo, dokler je še le za besede. Toda, ko je bilo treba začeti z dejanji in žrtvami, se je Tomaž umaknil lepo v ozadje — da drugih ne bi oviral pri delu. Za Tomaža je namreč dovolj, da je govoril. Da danes ta most stoji, ima največ zaslug pač Lojze Bukovnik, ki je kot predsednik vaškega odbora letal od vrat do vrat, da je izposloval potrebne podpore. Največ dela in denara je vložil v to gradivo, tako, da mu Okroganci zlepata ne bodo dovolj hvaležni — in vendar se on zaradi tega ne baha in ne hvali, pač pa je to delo zopet prevzel Tomaž, ki se je takoj ob otvoritvi mostu prirnil v ospredje in na govorniški oder.

Še en most je „zgradil“ Tomaž. Stoji v gozdu v Želinu. Zanj se je uporabil denar, ki je prišel od lova. Več let je bivši župan Marinšek zbiral ta denar ko ga je dovolj zbral, je zopet prišel Tomaž, ki je dosegel, da je bil leta 1932. župan razrešen in na njegovo mesto imenovan on, — današnji veliki in iskreni borec za demokracijo. Nato je kot župan razpisal gradnjo mostu in z enim samim podpisom si je tako priboril to „velikansko zaslugo“, kakršne še ne pomni svet.

Tako vidimo, da so vse Tomaževe

„zasluge“ izmišljene ali pa naravnost ukradene. Seveda ima Tomaž tudi svoje resnične zasluge, o katerih pa najraje motči. Bilo je leta 1933. spomladi, ko je Tomaž kraljeval v Naklem kot novo izvoljeni župan in so se njegovi malki v Ljubljani že začeli pripravljati na znatenite volitve. Tedaj je lepega dne dobil nepričakovani dar 3.000.— din kot podpora za brezposeinne, za javna dela. Ves v skrbih je šel takoj na inspekcijsko potovanje po svojem kraljestvu, da ugotovi, kje so potrebna kakšna javna dela. Prehodil je celo svoje kraljestvo — vendar zaman, ker je bilo povod vse v najlepšem redu. Šele prav na koncu zadnje vasi, takoreč že na meji, je pri svojem zvestem oprodru ugotovil, da „bo treba nekaj narediti“. Povetovala sta se in prišla do zaključka, da bo denar najlepše naložen, če ta zvesti oprodru na svojem dvorišču naredi škarpo, ki jo je bil že tako potreben. Ni ju motilo dejstvo, da je bil denar dodeljen kot podpora za brezposeinne in namenjen za javna dela, saj sta vedela, da ne bo treba polagati računov. Sicer so bila pa tedaj javna dela nekaj tako novega in redkega, da naša junaka pač nista mogla vedeti, da so namenjena za javno korist in ne v izključno korist posameznih privržencev.

Menda ni treba še posebej pripomnjenati, da je po pameti računano, nekaj denarja moralno ostati, da pa je ta denar skopnel ali kaj, ker v občinskem knjigovodstvu ni evidence o njem. Ker se tedaj Tomaž še ni tako iskreno poganjal za demokracijo kot danes, je umljivo, da glede te podpore in njene uporabe ni obvestil niti občinske uprave. Čisto umljivo, čim namj je deležev — tem večji so.

Še ena podpora je, o kateri pa Tomaž v svoji skromnosti najraje molči. Bilo je že pred leti, ko je tudi takole za volitve dobil kot ugleden občinski voditelj bivše samostojne kmetije, stranke, pošilko 500 kg koruze z nalogom, da jo razdeli med potrebne volilce. Najbrž je bilo tudi zapisano, naj po svoji uvidovnosti izbira med potrebnejimi reweži. Pravimo, najbrž, ker ne vemo natančno. Vemo le to, da je zopet upošteval preizkušeno resnično načelo: Čim manj deležev — tem večji so, in korupo delil le na dva dela: štirideset kg za koški uglednega somišljenika, ostalih 460 kg pa za lastne prasiče, da so se za božič bolje opitali, ker so bili reweži gotovo že sestradani. Škoda, da tega danes ne moremo več ugotoviti, upamo pa, da je Tomaž, ki je brihten, pravilno delil. Ce pa že ne pravilno, pa gotovo koristno — vsaj za svoj žep.

Še eno zanimivo lastnost ima Tomaž. Pri vsakih volitvah ima nameč nov „gvant“. Tak dogodek je pri njem podlaga za štetje časa in določanje velikih političnih dogodkov. Volitve so zanj torej nekaj zelo koristnega, saj mu vedno vsaj za nekaj časa pomagajo na konja. Še posebno pa si bo opomogel sedaj, ko je tako visoko pogledal — zasedel bi rad kar poslanski stolček. Če se riu te prelepe sanje uresničijo, bo velik gospod, takoreč minister in narodni voditelj... Za vse to pa je treba nele nove obleke, katero je seveda tudi sedaj takoj dobil, ampak tudi obilo denarja — zato ni čuda, ako ljudje, ki nekaj vedo, govorijo o lepih številkah, kar o 20 tisočkah, resničnih tisočkah, katerih ni gledal le v sanjah.

To je torej Tomaž Križnar, kakor ga poznamo v Naklem, kjer ga vsak dan vidimo. Vemo, da ga razjeda hrenenje po nečem višjem — vsaj po poslanski časti, po plači seveda še bolj; vemo pa tudi, da so to nemogoče želje, ki se ne morejo in ne smejo uresničiti, saj bi njihovo uresničenje pomenilo začetek konca.

Slovenci potrebujejo poštenih in sposobnih poslancev, ki bodo delali za narod in ne zase, ki bodo res zasluzni borci za narodove pravice, da jim ne bo treba izmišljevati si zaslug ali jih celo drugim krasiti. Naklanci, ki Križnarja poznamo, smo se brez težave odločili, vsi drugi, ki Tomaža Križnarja doslej še niste poznali. premislite dobro, kdo in kaj je Tomaž Križnar. Spoznajte njegov pravi obraz, ki ga skriva pod kinko, da bi nas presleplil in se po naših hrbitih povzpel na konja, da bi nas nato — v zahvalo — zopet bičal in preganjal, kakor je delal to pred leti. Odločite se in nam sledite, da dne 11. decembra složno glasujemo za politiko našega edinega narodnega voditelja dr. Korošca.

Škofja Loka v taboru dr. Korošca

1. decembra mora odnesti naš slovenski voditelj dr. Anton Korošec v našem okraju svojo najslajnejšo zmago. Doseči zmago najmanj 80% vseh oddanih glasov to mora biti naš cilj. Vsak naš človek mora na volišče. Kdor bo postal doma, je isto, kakor bi volil nasprotnika. Mi se moramo izkazati hvaležni svojim voditeljem, ki so za naš mladi okraj prav v zadnjih letih storili toliko, kot še nikoli. Lahko trdimo, da je naš okraj sedaj pod JRZ eden izmed najlepše razvijajočih se okrajev. Ali naj ves gospodarski, kulturni, prosvetni in drugi razvoj ustavimo s tem, da glasujemo za take ljudi, ki ne pomenijo nikjer nič v nam niso še nikdar nicesar drugoge dali, kakor po grbi za časa diktatorskih vlad? Vsak kdor želi, da se naš okraj, posebno pa Škofja Loka, čim lepše razvije prav v vsakem oziru, bo v nedeljo gotovo oddal svoj glas za listo JRZ z nosilcem dr. Miljanom Stojadinovcem na čelu ter za našega okrajnega kandidata

prof. Ivana Dolenca

čno mu bodo naši volilci pokazali hrbet tudi zato ker se je hinavsko skril za hrbet federalista Mačka.

Spanovem Lojzku se slabo godi.

Dr. Miha Krek je na shodu v Društvenem domu dejal: „Neverjam, ali je vodil te ljudi napuh, ali se jim je zmešalo ali kaj mislijo, da znajo bolje voditi slovensko politiko, kot naš voditelj dr. Korošec.“ Tudi mi ne vemo, katera od teh dveh lastnosti je vodila g. Hartmana Lojzeta, da je šel na Mačkovo listo kot njegov kandidat. Res, zelo se čudimo. Pravi, da se bori za federacijo! Prosim vas, v družbi z Kramerjem Živkovičem in Komandanom?! Priredit je že neštečo shodo po mestu in delželi, a vedno se jih udeležujejo samo eni in isti ljudje in to so najvidnejši odborniki JSZ iz tovarne „Šešir“ in en sezonski delavec. Ta družina ga posluša kar naokoli brez konca in kraja. Tu pa tam pa še kak pijaček, ki se slučajno priguga v gostilno. Vendar je pa postala agitacija te družbe precej izizzvalna, zato so naši fantje in može razbili shode v soboto v Plevni in na kolodvoru, v nedeljo pa pri „Frtunovcu“ v Stari Loki. Gospod kandidat in njegovi spremjevalci so sicer spreminali barve, ali pomagalo ni nič. — Omenili smo že, da najvidnejši odborniki tukajšnje JSZ najbolj zagrizeno agitirajo za Mačkovo listo. Vemo, iz kakšnih razlogov in kdo jih je k temu pozval. Vemo, da JSZ v Ljubljani dela z vso močjo in skuša potegniti vse člane za seboj v družbo s framazoni in komunisti, orjuša in fašisti, morilci in batinaši.

Delavci, ne sledite zapeljivecm!

Nobenega dvoma ni več, da so se na vodstvo JSZ vrnili ljudje, ki nikakor nima o več legitimaciji voditi te v bistvu krščanske delavske organizacije. Strokovni tajnik Peter Rozman je povedal jasno in določno, kar smo že davno slutili vse. Vodstvo JSZ ni več krščansko, ampak je samo socialistično. Konec je skrivanja za dr. Krekovo osebo. Če bi bil on živ, bi pometel z njimi tako, da bi od njih v organizaciji ne ostalo ne duha ne sluha.

Tudi delavci morajo biti skupen člen slovenstva in gorje tistim, ki skušajo ta člen odtrgati.

Vsi delavci, ne samo tovarniški, ne verjemete tistim, ki so vam lagali o mrtvih in ranjeneh za časa tekstilnega štrajka. Lažijo vam tudi sedaj.

Ob teh volitvah, ki naj bodo vaš prvi glas prvejte, da nočete s tistimi, ki so iz nekdaj krščanske delavske JSZ napravili varno zavetje za fašiste in komuniste. Povejte jim s tem, da ne boste volili ne njih, ne njihovih komunističnih in framazonskih tovarisev, ki pa za delavca niso imeli drugega kot spredaj medeno besedo zadaj pa bič in puško — pod katere streli je padel ruder Fasin, ampak volite JRZ, ki je v kratkih letih uzakonila že toliko socialnih zakonov delavstvu v ogromno korist.

Ce hočemo, da bo naš okraj res napredoval moramo vsi kot en mož oddati svoj glas za našega kandidata

prof. Ivana Dolenca

Delavci! Nobena vlada v naši državi še ni toliko storila za delavstvo kot sedanja. Zato volite vse kandidate JRZ.

P O Z O R !

Krajevne organizacije JRZ prosimo, da nas sproti obveščajo o volivnih rezultatih z dežele. Če mogoče, nam sporočite rezultat vsako uro. Kličite telefon Kranj št. 89, ali pa pošljite kurirja.

Poskrbite, da bo na voliščih red in mir. Ne dajte se izzivati od nasprotnikov, ki bodo poizkusili vse, da vas prepričajo! Ne pustite se begati od laži, ki bodo zadnje dni pred volitvami krožile po vsej državi! Bodite samozavestni! Vlada bo zmagal, četudi nasprotniki trde nasprotno. Bodite mirni! Vlada bo po volitvah v vsakem slučaju nadaljeval svoje započeto delo. Kakor ste vztrajali pod hudim pritiskom prejšnjih režimov, tako odločno pokazite, da ste ostali zvesti svojim načelom in svojim voditeljem. Vsi bo zadnjega na volišči! Nihče ne sme ostati doma.

Ce bi se kje pripetil slučaj, da bi Vas nasprotniki dejansko napadli, da bi begali volilce, ali da bi ovirali volilce pri dostopu na volišče, javiti takoj slučaj orožnikom. Obenem obvestite takoj našo pisarno v Kranju. Leta, ko so nas nasprotniki zatirali in teptali, so ministri. Sedaj se ne pustimo od nikogar tlačiti, kakor tudi mi pustimo vsem pravost.

Skrbite zlasti, da našo okrajno pisarno čimprej obvestite o končnem rezultatu.

Vsi na delo za čim častnejšo zmago!

Tomaž Križnar in delavstvo

Tomaž Križnar danes delavstvu prisega in zagotavlja, da more biti edino on njihov pravi zastopnik, da edino on razume njihovo trpljenje in da bi se edino on zanje, kot bodoči poslanec mogel s pridom zavzemati in jim priboriti raznih ugodnosti. Govori s takim ognjem in navdušenjem, da bi nepočučen človek, utegnil misliti, da mu vse te besede vro iz dna srca. V resnici pa je to le njegova taktika. Delavci, oziroma njihovi glasovi pri bodočih volitvah so njemu le sredstvo, da bi se z njihovo pomočjo po delavskem hrbtu povzpzel na poslanskem stolčku.

Poglejmo, kakšno je bilo Križnarjevo mišljenje o delavstvu pred leti, ko se mu niti sanjalo še ni, da bi kdaj mogel kandidirati za poslanca! Bilo je na političnem shodu bivše samostojne kmetije, stranke, ki se je vršil v gostilni pri Janu Zadragu. Nekdo je med drugim vprašal, kakšno je stalische novo ustanovljene samostojne kmetije, stranke do delavstva. Pa je vstal Tomaž Križnar in mu odgovoril sledeče: „Mi delavca sploh ne poznamo. Mi poznamo le poljskega delavca in ta je na širinajsti točki naših pravil.“ Tudi pozneje je še velikokrat v besedi in dejanju pokazal, da je prepričan kmetijec, ki ne pozna in ne upošteva nikjer nobenega drugega stanu, najmanj pa še ubogega delavca. Tako se je nekoč zgodilo, da je v času, ko je on v Naklem kot novoizvoljeni župan strahoval vse poštene ljudi. Prišel je k njemu ubog, bolan delavec

in prosil podpore, da bi mogel oditi v ljubljansko bolnišnico. Tomaž mu je pa zabrusil: „Ce hočeš bit' dol, pa pejt pes!“ Zopet ob drugi priliki je očital na seji Mlekarske zadruge v Naklem, da je pri tem obratu prevelika režija in da je treba zmanjšati stroške. Predlagal je, naj se delavcem znižajo plače, češ da so previsoke.

Vse to je govoril on seveda takrat, ko še ni vedel, da bo kandidirač za poslance in ko se mu torej še ni bilo treba ozirati na delavske glasove. Danes seveda govorijo vse drugače in se hlini, zlasti delavstvu, da bi ga ujel v svojo mrežo. Vsak pameten človek pa ve, da je Tomaž Križnar sicer menjal besede, da pa je v bistvu ostal starega prepričanja in da bo to svoje prepričanje tudi pokazal.

Toda mi bomo ostali previdni in se ne bomo dali zapeljati njegovim sladkim besedam, čeprav nam obljudila svete gradove v — oblakih. Mi bomo podpirali ljudi, ki so nam z dejani do kazali, da delajo za nas, zavrgli pa bomo hinavce, ki se nam sami —.

Tomaž Križner in „samouprave“

Kandidat kranjskega okraja na Mačkovi listi, po veselih zgodbicah dobro znani sicer politično nenevarni in dosedaj že številnim strankam pripadajoči Tomaž Križnar je s svojim namestnikom, baje poklicnim novinarjem — na Primskovem ga poznajo samo kot „šuštarja“ — Bajdom, poslal volilcem kranjskega okraja volivno proklamacijo, v kateri pravi, da je „na željo velike večine volilcev kranjskega okraja sprejel kandidaturo na Mačkovi listi.“ Ta njegova trditev bo kar držala, kajti velika večina volilcev bo glasovala za Tomaža nasprotnega kandidata. Ta velika večina se namreč ravno veseli, da ima opozicija takega kandidata, ki niti najmanj nevaren, da bi mogel ogrožati zmage JRZ.

Druga reč je pa z obljudbami, ki jih volilcem obljudljata Tomaž Križnar in „novinar“ Bajd. Pravita namreč, da bosta izposlovala najširše samouprave. Tudi to radi verjamemo, kajti po volitvah bosta kandidat in njegov namestnik vsak zase uživala res najširšo samoupravo. G. Tomaž bo še nadalje ostal vrl gorenjski oratar, ki bo na svojem posestu gospodaril po mili volji, njegov namestnik pa bo lahko še nadalje nemoteno pisal članke v „Delavsko politiko“ ter z usmiljenjem in ljubezni-

jo celil rane, ubogim strganim škarpom, kajti „poslanski stolec je visoko, a Beograd je daleko.“

če voliš Mačka voliš živkovića - deserterja Billiga - komunista Topalovića. To pa gotovo ni tvoja želja!

Voditelju v pozdrav

V pondeljek je prihitel v naše mesto notranji ministri g. dr. Anton Korošec. Tedaj smo se nehote spomnili na slovenske sprejem, ki ga je g. minister doživel v Kranju pred 20 leti in sicer 21. septembra 1918. leta, ko ga je navdušeno pozdravil tedanji župan g. Pirc Ciril in imenoval dr. Korošca „našega slovenskega voditelja in jugoslovanskega apostola“. Prav s temi besedami je tudi zadnji pondeljek junaško pozdravil notranjega ministra simpatični ljudskošolski deklamator Herlec Janezek.

Gospod minister, Bog vas živi!

Pred leti dvajst št. Kranju bili „apostol drag, voditelj mili.“ ker domu ste pomagali v sili.

z očeti ste hrabro se bojevali, pa matere nam za prostost užgali, da smo otroci — v zlati zori vstali. Daj Bog, da slgo še nam daste, da dom v zdravju k moči zraste!

Gospod minister, ves čas — danes zopet — naš ste!

V senci komunistov

V petek zvečer se je vršil v gledališki dvorani Narodnega doma v Kranju volilni shod Združene opozicije, na katerem so se govorniki mučili ljudem pokazati nekaj, česar ta pisana politična družba nima, namreč program in delo, ki so ga tisti politiki, ki tvorijo današnji konglomerat te družbe ali bolje rečeno „političneg bastard“ izvršili odnosno ga bodo izvršili v bodočnosti Res, zelo nehvaležna naloga iti na fronto brez streliva.

Dvorana je bila dobro zasedena od ljudi raznih političnih prepričanj, ki so prišli, ali da se ob besedah govornikov navdušijo za volilno borbo, ali da napasejo svojega „firbca“. Za red so skrbeli predvsem znani komunistični obrazzi, ki so se tega shoda polnoštivilno udeležili. Dosedaj smo poznali „kmetijce“ po tradicionalni zeleni barvi, tokrat

pa je g. senator iz Vel. Lašč govoril obdan od rediteljev z rdečimi trakovi. Kajpada so ti reditelji iz tabora, kjer se pridiga o „bratstvu“ in „enakosti“ skušali medkllice drugače mislečih parirati s pestmi, ker jih govorniki z umo svetlim mečem niso mogli. Ob tej priliki moramo ugotoviti žalostno dejstvo, da se oni, ki so poklicani za red in mir ter varnost vseh državljanov, niso bali javno pokazati svoje notranje prepričanje, ter se spozabili tako daleč, da so nekaterim našim ljudem javno grozili. Upamo, da bodo ti ljudje dobili primerno in izdatno lekejijo, kako je treba služiti domovini in narodu in ne svojim bodisi takim ali takim nagnjenjem.

Poleg „velikega kmetskega prijatelja“ iz Vel. Lašč je seveda govoril tudi kandidat Tomaž iz Okroglega, ki ni naredil velike škode. Ni pa povedal, koliko ima že podpisov, da bodo zanj volili. Mislimo, da so tudi tisti, ki so se svoječasno podpisali, da bodo samo njega volili, prepričani, da je taka obveza vredna ravno toliko kot lanski sneg.

Poleg njega je govoril tudi še g. inž. Gros, velik nacionalist. Čudimo se, da si ta gospod spriče svoje velike nacionalnosti ni dal že uradno popraviti svoj nejugoslovensko zvenec priimek v pristno nacionalno: Veliković ali pa celo Malić, ker velik ravno ni.

Tedaj shod ni imel za opozicijo dobrih pa tudi za vlado ne slabih posledic, pač pa so mnogi kljub temu, da se je vršil zvečer, lahko videli, v kakšni pisani družbi so se znašli. Vsi danes prav dobro vedo, kaj je to jugoslovenska združena opozicija:

Hromo politično telo, ki vsebuje: mutasta Mačkova usta, Kramerjeve politične možgane, „daljnovidne“ Pucljeve oči, Jevtičeve čiste roke, na šibkih nogah Živkovičeve škornje, tankovestnost srca bivšega policaja Velje Popovića, unitarističnost Jovana Banjanina, separatizem peganjenih hrvatskih „punktash“, ter siguren korak „čistokrvnih Slovencev“, ki kakor senca capljajo tem političnim strašilom. Kdo bi si mislil, da bomo imeli to leto kar dva pustna dneva.

Uganka

Na Primskovem živi,
ne dela, ne trpi,
ni penzionist,
ni farški in „ne komunist“,
le primskovska politika
razkošno ga redi...

(Rešitev: Izumitev Izumitev novega poklica Bajd)

Mimica Zagorska: Pod Triglavom

(Zgodovinska povest iz 1. 1415. v dobi kmetskih uporov na Gorenjskem.)

(Dalje)

Jerca je storila po starém običaju in je z mehkim, tihim glasom zapela staro pesem:

„Le urno, le urno se suči kolo,
da spredem, nevesta, si nitko tenko.

Mlad tkalec z njo stkal mi rjuho bo ročno,
da z njo si pogrem posteljo poročno.“

„Kolovrat se ti dobro vrli, peti pa ne znaš, kakor je znala Minca,“ jo je ljubezinivo dražil Miha.

Rado je fanta po strani grdo pogledal, hud pa na bodočega svaka vendar ni mogel biti. Zato je raje Jerco povabil.

„Pojdi sem, dekle, boš pila z nami vino.“

Jerca je sedla k mizi in srknila komaj toliko vina, da si je zmočila ustnice.

„Za nič boš, vina ne znaš piti,“ jo je še dražil Miha.

„Boš pa ti boljšo izbral, če jo boš dobil,“ je odgovoril rado namesto Jerce, ki je bila zelo, zelo zamišljena.

Dan se je hitro nagibal k večeru in oni so se domenili, da mora biti v kratkem pripravljena bala in vse, ker je Rado hotel oženiti še pred sv. adventnim časom. Zvezde so že svetile na nebnu, ki ga je mrzli veter očistil zoprene magle, ko se je Rado odpravljat in sta sama stala z Jerco na pragu.

„Komaj morem verjeti, da se je danes res zgodi, o čemer prej še misliti nisem upala, ker, no, ker je bil moj oče tlačan,“ je rekla Jerca in gledala naravnost v Radovove črne oči.

„Le taho bodi zdaj, ko se je vse dobro obrnilo. Bal sem se že; da me boš zavrnila.“

„Zaslužil si, saj me prej še poznati nisi hotel.“

„Sebi in meni lažeš, Jerca. Ko sem prvič odhajal od vas, sem te imel prav tako rad, kakor te imam zdaj.“

Jerca mu ni odgovorila. Rado bi jo bil rad objel, a ponos mu je branil ponižati se pred žensko, čeprav bo v kratkem njegova žena. Bil je pač iz rodu Veharjev, križal mehko. Stisnil je Jerčino roko in se poslovil.

očeta in dedov mu je branila, da bi kdaj na zunaj pokala.

„Lahko noč, Jerca.“

„Bog ti daj srečno pot!“ mu je želela.

Pogledal je v njene oči in je videl v njih samo srečo bil pa je tudi on srečen in vesel, ko je zajahal vranca.

VII.

„Leži, leži ravno polje,
po polju bela cesta gre,
po cesti jezdi grofov sin
oh s srcem, polnim bolečin.“

Konjem klecajo od otrutenosti noge, sedla in jermena pokajo, na živalih so naloženi težki tovari. Peter, Andrej in Miklavž jezno stopajo zraven konj. Anžon pa poje in ko odpoje se obrne po polju.

„Juhuhuh! Juhuhuh!“

Nemu ni mar, da gre s konji že od Ljubljane brez počitka, ne briga ga jesen, ki se bolj in bolj spreminja v zimo. Saj vendar sije sonce in če je tisto sonce zadnji pozdrav življenja, nič ne de. Polja so res pusta in prazna, na njih ni plevic, da bi vzdigoval glave izmed zelenega rastlinja in prisluhnile pesmi mladega tovornika. In na travnikih ni veselih koscev, ki tako radi odgovarjajo njenemu vrisku. Skusajo se z njim v vriskanju, a Anžona ne prekosi ničhe, kakor tudi ne zapoje ničhe lepše od njega. Anžon je stopil na cesto pred leti, mlad fant z veselo dušo, ki mu je mati težko dajala kruha. In fant si je kmalu prislužil tolarjev, lepih, sivkastih, srebrnih. Polne žepe jih je imel, in še materi jih je dajal proč. Ljudje so ga vzljubili in Anžon se jih je navadol, cesta ga je vabila za seboj in Anžon se je odzival njenemu klicu. Želel je videti tuje kraje in ljudi. Gledal jih je, pil njih lepoto, a niso ga zvabili, da bi za vedno ostal v tujini. Anžon se je z dobro voljo in s srebrniki vračal nazaj na Kranjsko in se ustavljal v Stražišču, v leseni hiši, kjer so materi lasje sivelni in se je sestra Cilka razvijala, kakor rdeča roža. Zdaj je Cilka omožena in mati vabi Anžona, naj se še on oženi na borno kajžo in naj obdeluje tiste uboge njivice, ki se raztezajo za bajto v rebar. Anžon pa noče. On se boji trpljenja v dveh in roke so mu vajene držati povodec, pokati z bičem, ne zna pa obračati grude. Tovornika vabi cesta, ki vsa bela hiti naprej in naprej, brez konca. Njega zavablja rožmarin na okencu in rdeči nageljni. On živi vrisku in pesmi in jima hoče ostati zvest do groba.

Zato Anžon poje, čeprav je poznojesenski dan in se ždzi, da so vrane zakrakale veselju pogrebno pesem. Anžon ve, da bo zdaj res nastopil mraz, a puščobe ne bo. Sneg bo, bleščal v soncu, Anžon bo pa vriskal svojo mero naprej, saj oširiji tudi pozimi točijo vino in ker ima priti za zimo zelenla pomlad. Zato poje in vriskal tovornik, ker je cesta bela, prav tako bela, kakor v poletju, čeprav se je

trava ob njej posušila in se glas pesmi izgublja v pusto ototnost osamljenih polj.

Počasi gredo konji, klecajo že od utrujenosti, ker so tovari res težki. Peter kolne skozi zobe in postrani gleda Anžona.

„Konji so trudni, treba jim bo dati počitka. Če dopoldne ne bomo počivali, ne pridevemo danes k gospodom na Playž.“

„Vidiš, tamle je Radovljica in ob robu čepi Bregarjeva hiša. Predno pridevemo do tja, nam menda vendar kleke ne bodo popadale in če bodo jih pustimo na cesti, da se spočijejo.“

Tovorniki so slajšano vzdihnili, ko so čuli, da se pri Bregarju odpočijejo in si privežejo duše. Pognali so utrujen konje, da bi čimprej prišli v prijazno gostilno. Peter je nehal kleti in je rekel prijatelju:

„Anžon, zapoj, da bodo Radovljčani vedeli, kdo gre.“

„A katero bi zapel? O županovi hčerki na Koroškem?“

„Ne. Tisto daj o loveu vrh planine.“

„Po bom,“ je pritrđil Anžon. Ko so se bližali Radovljici, je res zapel iz polnih prs, da so ljudje stezali vratove skozi ozke line.

„Stoji vrh gore lovvec mlad, v dolino se ozira.“

Še hiša krije mrak in hlad, pogled očem zapira.“

Pel je in pel Anžon, ni mu zmanjkalo sape. Ljudje so pa poslušali in še predno so prav razločili med tovorniki brdkega Anžona z modrimi očmi in kodranimi, zlatimi lasmi so vedeli:

„Kamniški Anžon gre! Samo on tako poje.“

Tudi Bregar je že oddaleč spoznal po pesmi mladega tovornika.

„Hej, Kamniški Anžon gre“, je rekел, pustil valpeta Žigo samega v hiši in je stekel ven na prag gledat, če se tovorniki že bližajo. Res, kmalu se je prikazal Anžonov konj, za njim še oni trije in obstali so pred Bregarjem.

„Bog vas sprejmi, Bog vas sprejmi,“ jih je pozdravljajal oštir in si mel roki v mislih pa že preševal tolarje, ki mu jih bodo pustili.

Vidim, da si še živ, Bregar in to je prav, ga je fant potrepal po upognjeni ramu.

„Ziv sem živ, no, komaj da semše.“

„Kako to? Te je kdo po grbi?“

„To pa! Starost me daje, no, pa nekaj časa, upam, bomo še tovornikom točili vino.“

„Nikari se ne umri, nikari. Za v peklo je še vedno dosti časa, drugam pa tako ne boš prišel.“

I Z J A V A .

Z ozirom na razne govorice, ki so nastale radi mojega zadržanja za predstoječe volitve 11. decembra t. l. si štejem v dolžnost, da dam sledenje javno izjavo.

Kot zaveden Slovenec bom šel na volitve 11. decembra t. l. z večino slovenskega naroda in bom glasoval za državno kandidatno listo g. dr. Stojadinoviča-dr. Korošca v

Babja jezica

Vsi poznate „babje jezice“. Kadar je pre malo možnosti v ozračju za sneg, pada na zemljo bela drobna kaša, ki ji naši ljudje pravijo „babja jezica“. Ta kale babja jezica je sedaj pričela padati iz oblakov povosko orjunskega fašistovskega Ljotićevega Zbora. Možje so si ob pričetku volilne borbe obetali mnogo političnega snega, tako visoko in izdatnega, da bodo v njem izginile vse stranke, tudi tiste, katerim so do nedavna služili današnji „borci za brezstrankarsko korporativno državo“. Pa, glej ga spaka! Snega ni in ni. Volitve so pred dormi, mraz je, tako, da zmrzujejo sami povoski generali, zametov pa noče in noče biti. V noči od sobote na nedeljo, pa je končno le padla „povosko-fašistično-orjunska“ „babja jezica“ v obliki malih letakov, ki pa imajo silno široka usta, tako bolestno raztegnjena, kakor puščavskega potnika, ki sredi mirne noči naenkrat zagleda pred seboj bliskajoče se tigrove oči ter se pripravlja na svojo zadnjino uro. Kdor še ne ve kakšna je ta najnovejša „pogruntacija“ naših „nacistov“, naj posluša:

Po zborškem smrtno preplašenem izročilu v naši državi še nikdar ni vladal tak teror in tolika reakcionarnost, kot danes pod današnjo vlado. Kajpada so bili ti kriki groze le glas vpijočega v puščavi, če bi v njih ne bilo posebno povdarjeno, da je najstrašnejši trinog današnjega „grovovitega rezima“ sam Bog nas varuj, dr. Korošec, Strah in groza! Toliko je Zboršev, da vlada ne more več vzdržati njih pritiska, zato jih je začela streljati kakor zajce. Gotovo bomo doživeli kmalu, da bodo tudi kranjskem okraju oddani lovski revirji prepolni Ljotićevev na javni dražbi. Pa kaj samo to. Klerikalni trinogi niso samo lovci, ampak tudi mesarji. Kar trebuhe parajo ubogim zborškim „kuncem“, ki plaho iščejo zavjetja s „farbenkango“ in „nacionalpinslom“ v roki po kranjskih ulicah in po najrazličnejših skrivnih stezah, kjer od samega strahu puščajo krvave sledove za seboj. Nikake svobode ni. Zborovanja se ne smejo vršiti. Samo tam, kjer je za Ljotićevo shod dovoljno število ljudi, jim pusti vlada zborovati, tam pa, kjer ni za Ljotićevo niti enega glasu, tam pa se shod ne sme vršiti. Ali ni to velika krivica? In koliko denarnih kazpi so plačali ti ubogi „don Kihoti“. Če bi vse te zneske imeli sedaj na razpolago bi lahko kupili kar cel wagon barve in firneža in pobarvali še celo svoje volilice od pete do glave, da bi jih vsi poznali in da bi „klerikalci“ in njim sorodni, reakcionarci s strahom gledali hrabre vrste junakov.

Nekaj ni v redu v možganih naših „nacistov“. Toda vzemimo, da bi bilo vse te le deloma res! Ali bi se sedaj lahko posvetilo v možganih proslulim orjunašev, kako je bilo pri srcu našim ljudem tista leta, ko je kader današnjih zborovščev prijejal pohode po naši deželi z revolverji in bikovkami ter strahoval naše nedolžne ljudi. Ali je morebiti tem „šarfrichterjem“ iz Trbovelj še znano, da so za časa Živkovićevega rezina l. 1931 po Dolenjski „pomagali voditi volitve“? Ej, bratci, naš narod nima mrene na očeh! Tudi ni tako kratek pameti, kakor ima vaša laž krateke noge. Dne 11. decembra pa bo mel priliko, da si Vas ponovno ogleda, toda takrat brez strahu in z zanicevanjem.

Dober svet kranjskemu „firerju“

Bil pred tedni je navdušen, bolj petičen kakor zdaj. S severa je mraz pritisnil, fond je zmrznil — oh, zakaj?

Toda dober svet mu damo; naj politiko pusti, rožni venec naj si kupi in naj Ljotiću sledi, naj zapre se v samostan, da bo grozni boj končan. Naj še tretjega dobi, ker za „zbor“ je treba tri...

Maček renči

Te dni so jo pogruntali vsemogočni „vodja“ in nekronani poglavar vseh Hrvatov, da bi bilo dobro že male „poregorajo“ tudi v severnom delu naše milje domovine, med „gorskimi Hrvati“, kakor nas blagovolijo v svoji politični modrosti in etnografskemu znanju pri-

merno nazivati. Pisali so, oziroma pišati so pustili vsem tistim, ki režejo kruh slovenskim delavcem in ki imajo sicer koga pod svojim vplivom, da jim strogo prepovedujejo, da bi se mešali v volitve, ter na kakršenkoli način skušali vplivati na svoje podložne. Le škoda, da tudi ženske nimajo še volilne pravice, kajti potem bi g. „nekronani“, ki ga pa sicer prav pošteno „kronajo“, pisali na vse „velečasne“, „da ne smeju vplivati na kuharice“. To bi posebno imponiralo našim „tavaršem“ in sodrugom, ki bi se zopet lahko razpisali o „črnem farškem terorju“.

Potem so pa „nekronani“ vrgli svoj pogled po vseh tistih, ter tudi tem dali pisati, da morajo biti pridni, sicer bodo po volitvah — če ne zgubijo seveda — postopali po znanem reku: „Ako ne buš dobr, te bom tukal!“ Ej, to so tičta gospod Mucek tam v Hrvaški metropoli. Čim starejši so, tembolj so korajžni. Leta 1935 so bili ravno za dve leti in pol premislili, da bi upali Jevtićev oprdam pisati enako junaško „dnevno povelje“. Tedaj so rekli, ko jim je gospod Gottlieb Bilić ukral del okoli 500.000 glasov, „odnio ga džavo iz brda u brdo“.

Danes so pa časi drugačni. Z njimi korakajo ramo ob ramu: gospodin Boško Jevtić, „onaj malij“, ki je napisal roman „Deserter“, potem gospodin Pera iz operete „Adieu, mein kleiner

Kdor želi, da se povrnejo časi orjune in pofovcev, časi zatiranja in preganjanja, naj voli dr. Mačka! Slovenci pa bomo vsi stali v taboru dr. Korošca in mu priborili si-jajno zmago!

Gardeoffizier“, Jovo Banjanin, popek na trebuhi jugoslovanskega nacionalizma, gospod Živko Topalović, onaj „crveni“ sa 100.000, pa onaj stari čika Ljuba, Dragoljub a la Moskva. Pižon pa mnogo ostalih, dokle „čista Horvatška“. Kako bi ne bil človek korajžen ob druščini penzioniranih vojščakov in političnih invalidov, ki so še vedno pripravljeni da posade svoje polomljene ude na mehak ministrski fotelj. Alal mu vera!

Ko so naši srečni prejemniki „Mačkovega testamenta“ prebrali poslane vrstice, so rekli: „Res so tiči, tistile gospod Muc tam dolni onstran Sotle. Čeprav je sedaj slabo vreme, se mora človek od srca semejati njihovim hrvatskim dovitipom, „kaj so oni gospone tak lepo hecaju“.

Tedenske novice

VOLILCEM!

Volilna pisarna za one volilce, ki bodo glasovali na volišču v mestni hiši se nahaja v lokalni g. Petra Mayr. Za volilce, ki bodo glasovali na volišču v gimnaziji, bo pa volilna pisarna na „Stari pošti“. Volilci se naj obračajo za pojasnila in event. reklamacije na ti dve naši pisarni.

Veliki vodovod od Preddvora do Kranja zagotovljen.

Občini Kranj se je posrečilo pridobiti gospoda bana za finančni načrt, ki omogoča takojšnjo zgraditev velikega vodovoda iz Preddvora v Kranj. Banska uprava je licitacijo za dohavo cevi že razpisala. Cevi bodo lahko vsledje gotove že do pričetka gradbene sezone. Za izkop in druga zemeljska dela je preskrbelo kranjska občina potreben kredit. Na podlagi tega se je že preteklo soboto vršil tudi komisionelni ogled za odcepe. Tudi ta gradnja je v vrsti onih, na katere smo hyaležni sedanji vlasti zlasti pa gospodu banu dr. Natlačenu in kranjskemu županu g. Česnu.

Na splošno željo občinstva se PONOVI igra „Prisegam“ v soboto, dne 10. decembra ob 8. uri zvečer. Kdor se hoče nasmejati, pa tudi jokati, naj te igre ne zamudi. Pozneje se ne bo več ponovila. Vstopnice se dobe 1 uro pred pričetkom igre pri blagajni.

Prej je bilo bolje. Velika večina nasprotnikov izgubi sapo, če jim pokažeš na delo da našne vlade, ker se tega, kar človek lahko na lastne oči vidi, pač ne da tajiti. Toda nekateri se ne dajo kar tako ugnati. Eden takih trdoglavcev se je pojavil na nekem shodu, ter trdil, da ni res, da bi sedaj bolje, pač pa da je res, da je bilo preje bolje. Ko se je dotičnega pozvalo, da naj to dokaže, je ta podkrepil svoje trditve ta-ko le: „Če sem preje ovadil katerega opozicionalca vladnim pristašem, sem dobil za vsakega po 100 in več dinarjev, sedanja vlada pa ne da za to nič“!!

Videvdanska c. 6

Patriotizem. Mestna občina je po letatkah vila na proslavo 20 letnice Jugoslavije. Na Primskovem so veliki patrijetje, ki se danes zbirajo skupno pod Mačkovo streho preleplili ta letak s letakom, ki je vabil na shod Zdržene opozicije! Torej, država ni važna, važnejši je shod politične stranke, na katerem s udriha po onih, ki danes to državo vodijo v veliko zadovoljnost velike večine državljanov. Temu letaku je drugi dan sledil letak, ki je vabil na prireditev dijakov kranjske gimnazije, igro „Kralj Matjaž“. Toda tudi tu so preleplili vrli patriotje svoj manjši volilni letak. Menda se nekaterim ljudem danes res zelo dopade, da se, kjer se le da, razlega mačje mijavkanje.

Ciste in duhte perilo je veselje rodbine. Perite z „Oven“ terpentinovim milom in zadowoljni boste. Poceni je, krasno pere in je domač izdelek Fockove milarne iz Kranja.

Zadnjih smo čitali v „Gorenjcu“ o nekem vzgojitelju na kranjski gimnaziji, ki je gimnazijcem govoril o „izdajalskih Slovakin“ in

IV. drugi za z istim redom V. stopnje. — Cestitamo.

Tečaj za avtogene varenje namerava prirediti skupno združenje obrtnikov v Kranju. Tečaj bo trajal 14 dni in sicer teoretično in praktično. Prijave za mojstra stanejo enkrat din 100.—, za pomočnike din 50.—. Prijavijo se lahko tudi nečlani združenja, vendar je vpisnina za iste dvakratna. Prijave sprejema do vključno 15. decembra združenje obrtnikov v pisarni med uradnimi urami.

Vabljeni so tudi mojstri oz pomočniki iz tržiškega kota.

Ako imate kurja očesa in se Vam dela trda koža, pridite v našo higienično urejeno pedikuro, kjer Vam naš pedikur odstrani vse neprijetnosti brez bolečin in brez kemičnih sredstev za din 6.—. Ne mučite se s krpanjem nogavic, ker Vam za malo denarja strokovno žaščimo popravimo moške, ženske in otroške nogavice. Samo pri Bata.

Skupno združenje obrtnikov v Kranju sporoča, da prične pisarna zopet z rednim poslovanjem v svoji pisarni (hotel „Jelen“) v petek 9. 9. t. m.

Kralj Matjaž, ki so ga v soboto in v nedeljo vprizorili v Ljudskem domu dijaki kranjske gimnazije, je prav ugodno presenetil. Odrasli so bili si zadovoljni, v nedeljo pa menda kar ni bilo konca življava, ki so ga prorozčali malčki. Radi verjamemo, da je moral biti živahn škarlat ali nastop vil za nje res pravo doživetje. Vsem, ki so se potrudili ob tej mladiški predstavi tudi mi cestitamo. — Ali ne bi bilo lepo, če bi nam tudi Prosvetno društvo kdaj pripravilo tako odkrito in lahko zahava? Kas je še vedno, da mladina ugaja in da je radi gledamo, naj nastopi kakorkoli.

Mir red in dobro go-spodarstvo je program JRZ. Zato dokažimo 11. dec. da smo vsi v taboru JRZ - dr. Korščevi pristaši!

ŠENČUR

Dvajsetletnica Jugoslavije. Šenčur nosi čast, da je leta 1918. prav slovensko proglašil Jugoslavijo. Proslava sta ob sodelovanju vseh občanov prav spretno organizirala g. konz. svetnik Grča in g. Umnik Anton. Zato pa si Šenčur tudi sedaj ni pustil vzeti časti, da bi ne bil prav tako svečano proslavljen dvajsetletnico Jugoslavije. Že v sredo zvečer so naznani močni strelji farnega „kanona“, da se je proslava začela. Šenčursko prosvetno društvo je ta večer priredilo slavnostno akademijo. Na odrju je kar mrgolelo številnih igralcev. Pisane odrske točke, ki so prikazovale v petju, deklamacijah in rajanju probujenje Slovencev in vstajenje Jugoslavije, so se vrstile z navdušenimi govorji. Posebno g. Celjer, ki je bil šest mesecov po nedolžnem zaprt k namisljeni upornik proti Jugoslaviji, je vzhicieno govoril o svobodi, ki jo je Slovencem prinesla Jugoslavija! Dvorana je bila nabito polna Šenčurjanov! — Za 1. december je g. župan Umnik organiziral proslavo dvajsetletnice Jugoslavije za vso občino. Spet se je oglašil mogočni farni „kanon“ Tedaj se je razvila izpred Prosvetnega doma velik sprevid, ki je šel po vasi v župno cerkev. Na čelu sprevida sta stopala g. župan Umnik in g. banski svetnik Brodar. Za njima so šli vse občinski odbori, vsi šolski odbori, vse vaski odbori, številni zastopniki JRZ. Nato je igrala farna godba. Za godbo so korakali v uniformah gasilci, slovenski fantje in dekle, in dolge vrste članov ostalih društev. Bil je res ganljiv pogled, kako dva bivša arrestanti, češ, da sta izdajalca Jugoslavije, peljata takoreč vso občino v cerkev na proslavo Jugoslavije! Prostrana cerkev je bila do zadnjega kotička polna udeležencev, ki so mogočno zapeli Bogu zahvalno pesem, da nam je dal Jugoslavijo. Po končani službi božji je krenil ves sprevid kakor pred dvajsetimi leti skozi vse vratne vložene po tem roku, zavrnila.

Solea krema je najboljše sredstvo, da obvruje Vašo kožo in Vaš obraz. Ob vsakem vremenu: soncu, dežju in snegu! Cena din 3., 5., 10.-.

Lastniki šoferskih izkaznic se opozarjajo na § 72 pravilnika o banovinskem proračunu za leto 1938-39, po katerem je rok za prolongiranje šoferskih izkaznic najpozneje do 28. februarja 1939. Po tem času bodo javni entiteti vso neprrolongirano šofersko izkaznico, proti lastniku pa bo uvedeno kazensko postopanje.

Vse osebe brez izjeme, ki hočejo proti plačilu banovinske takso doseči ugodnost, ki jo pravilnik nudi poklicnim vozalom, morajo vložiti na kraljevsko bansko upravo (odd. VII) prošnjo kolkovanjo z banovinskim kolkom za din 10.—. Prošnja mora biti vložena do plačilnega roka te takse, to je najkasneje do 28. februarja vsakega leta. Kraljevska banska uprava bo vse prošnje, ki bi bile brez zadostne utemeljitve vložene po tem roku, zavrnila.

Solea krema 3., 5., 10., milo 7.50. Za trgovce po orig. tovarniških cenah. Glavno zastopstvo za Gorenjsko:

HINKO PODJAVORSEK - KRANJ.

Skupina poselske zveze v Kranju, sporoča vsem članicam, da ima svoj sestanek to nedeljo t. j. 11. decembra po popoldanski službi božji v Marijanšču. Pridite vse in pripeljite tudi druge tovarisce s seboj.

Odlikanje. V Službenih novinah štev 276 je objavljen ukaz z dne 1. decembra 1938, s katerim sta med drugimi odlikovana višji katastrski inspektor Zupančič Franjo in pionšktor finančne kontrole g. Torkar Janko oba v Kranju in sicer prvi z redom sv. Save

Voljni shod JRZ. Bil je v nedeljo v Prosvetnem domu. Tokrat se je dvorjan napolnila s samimi možmi. Govorila sta g. Pengov in Majerišči. Njihovim prepričevalnim besedam so sledile navdušene ovacijske našemu narodnemu voditelju dr. Korošcu — polne odlčne volje, da hočemo 11. decembra vse strnjeno glasovati za dr. Korošco! Komunisti so korporativno prišli na shod. Obnašali so se mirno. Niso imeli kaj ugovarjati! So pa preveč otipljivi vladni uspehi zadnjih let — uspehi, ki so v korist tudi delavskemu stanu!

Originalne Tivar
hubertuse, damske plašče in moške
hlače ima stalno na zalogi

Sikra

Moške hlače Din .9.-; volnene štofaste Din 55.-; pumparice Din 75.-
95.-; otroški hubertusi Din 165.- 185.-; damske Din 270.-, 300.-; moški
Din 280.-, 320.-; damske plašči Din 220, 330, 450, Prepricajte se!

Opozicija JSZ. Dali so se zapeljati od sanja-vih, visokoletečih fraz, sugeriranih iz Ljubljane in Kranja! Slovenci so, delavci so, pa so se obesili na rep mačku, čeprav dr. Maček rešuje le hrvat. vprašanje in čeprav pozna kmeta le po geslu: Bog i seljačka sloga! Sanjali so, da bo ves narod drl za JSZ, če vdario po slovenskem voditelju dr. Korošču! A so se bridko zmotili! Prišli so na Visoko agitirat za dr. Mačka. Shod je bil razbit ob pesmi „Hej, Slovenci!“ Na Lužah je bil shod končan v par minutah! Je bil prevelik strah! V Šenčurju se napovedani shod sploh ni vršil! Ljudje so čakali, pa ni bilo govornikov! — Za kandidata Kriznarja se trudi po šenčurski občini g. inž. Gros iz Kranja. Udeležba na njegovih shodih je pišča! Potege se za samoupravni Volitev pa pravijo: Dobro! Potem bomo kar dr. Korošča volili! Govornik! Prav! Vsak naj voli po svojem najboljšem prepričanju! — In tako se bo tudi zgodilo! Šenčur bo v nedeljo v taboru dr. Korošča.

S kletvino so se nekateri fantje iz Britofa prav lepo postavili na Visokem predzadnjem nedeljo, zavavljalji so čez našega nar. voditelja dr. Korošča in kajpak hvalili Mačka. Mi bi jim svetovali, naj bi jo kar ti fantički na Hrvaško pobrali, kajti želja se jim ursničila ne bo, da bi v Sveteniji Maček kraljeval!

Tople flanelaste rjuhe!

reklam. cena
Din 19.-.

Dobre kvalitete, 220
cm dolge, v vseh
barvah

Din 26.-,

Najfinješa la Din 35.-.

Sikra - Kranj

SKOFJA LOKA

Sramota. V nedeljo ob 11. uri je bil napovedan v gostilni pri Kavčiču volilni shod JNS oziroma Albina Komana. Ker so pa ti gospodje iznajdljivi ptiči, so napisali, da bodo obenem praznovali še 20 letnico Jugoslavije. Vprašamo ali je zedinjenje res tak dogodek v našem narodnem življenju, da se sme mešati med volilni golaž? Sramota!

Studenški most je gotov. Loka je sedaj zvezana z vso svojo okolico z dobrimi in trdnimi mostovi. To je nov dokaz delavnosti in sposobnosti naših mož!

VODICE

Volilni boj se bliža koncu. Kandidat v našem okraju g. Strčin je imel zadnjo nedeljo drugi sestanek z našimi volilci in sicer v Šenkoturnu. Četrti govor je bil to v nedeljo, pa g. Strčin ni pokazal nobene utrujenosti. Z veseljem je prišel in z živahno besedo je razložil volilcem velikanski uspeh sedanja vlade in njeni močno vojlo za nadaljnje delo. Ljudje so navdušeni nad koristnim delom, ki ga jim je gospod kandidat prikazal, hoteli so še vedeti, kako je z njihovo cesto, če je res sprejeta med subvencionirane. G. Strčin, obenem načelnik cestnega odbora, jim je to brez oblešča povedal in s tem zavrnil govorice ljudi, ki hočejo vsak uspeh naših zasenčnic, včasih pa tudi pristavljati svoje „piskrke“. Zadovoljni obrazi možkarjev so povedali, kako trdno so odločeni v nedeljo 11. decembra pomagati pri urevanju države. Ljudje, ki so že ugibali, vidijo, da je le tu koristno delo in da je samo tu pravo razumevanje za njihove težave in potrebe. V nedeljo 11. decembra bomo mi vsi jasno spregovorili, čigavi smo mi in kdo je naš!

2. decembra smo pokopali Helenu Jeraj, mati dobrih naših fantov, od katerih je Lojze okrožni načelnik F. O., France pa zvezni telovadni učitelj. Zadnje mesece je revica veliko trpela in je bila smrt jančjo le rešitev. Hugo pa je otrokom, ker so zgubili res dobro in skrbno mater in mož pridno ženo. Naj ji svet večna luč!

Snežke
originalne švedske znamke
Tretorn
Din 78, 110.

Galoše
Din 59, 78.
Velika izbira
toplih copat pri
SIKRA - Kranj

župan občine Brezje, g. Ivan Marčun, cerkevni ključar, g. Anton Mohorič, šolski upravitelj g. Cerar, ljudskošolska učenca malo Rožika Marčunova ter zastopnica Marijine družbe. Vso to slavnost pa je povečal prihod radovljškega

Za kmeta in delavca:

**Debele in
močne
nogavice**
zelo trpežne
a) v gladkih barvah, kosmato pletere par din 5.-
b) volnene par din 6.-
c) boljše din 7.-
d) iz čiste volne par... din 13.-

**HINKO
KRANJ**

Po kratki zahvalni molitvi pred oltarjem čudežne Marije Udarjene pa je g. dekan stupil na prižnico in v izbranih, poučnih in nad vse lepih besedah zbranim faranom razložil ta veličastni trenutek.

Velečastiti gospod župnik! Vaš program: „Po Mariji Udarjeni k Jezusu“ je in bode vedno tudi naš program! Vodite nas Vi — in mi farani Vam bodemo vdano sledili!

CERKLJE

1. decembra smo lepo proslavili. Sv. maše in lepe akademije, ki jo je priredila šola, so se udeležili poleg uradnih zastopnikov tudi fantje in dekleta v krojih. Godba pa je lepo poživila spored in akademijo. V govoru je g. upravitelj orisal značajne in delavne može, ki so ustvarjali Jugoslavijo. Najbolje bomo služili tudi domovini kot narodno zavedni in globokoverni Slovenci.

Volišče ne bo v domu, kot je bilo javljeno, ampak v šoli.

Vsi, ki ste se poročili

in se niste na dan poroke fotografi, Vam lahko to slikanje izvršimo naknadno, ker imamo tudi za to poročni šopek.

FOTO JUG, - KRANJ

11. december je tu. Veseli smo ga. Naš volitelj dr. Koroščec bo ta dan dobil zaupanje vseh slovensko zavednih cerkljanskih občin. Oboževalci Hrvata Mačka in batinašev Živkovića in Kramerja bodo svojo barvo pokazali. Kdor ima še appetit, da bi pod vodstvom Živkovića in Kramerja vihtel g. Julij bi nad cerkljansko občino, naj voli nasprotnike dr. Korošča, ki se skriva kot slovenski izkorinjenici pod Mačkovim repom. Pomagal pa bo, ako voliš Mačka, le Kramerja, temu zatiralcu vsake svobode in uničevalcu vsega, kar je zrastlo na slovenskih tleh.

Imena vseh Mačkovih volilcev iz naše fare bo priobčil prihodnji „Gorenjec“, da na izko-

POLEG FARNE CERKVE

reninjence slov. naroda potomci ne pozabijo.

Goreč pristaš dr. Mačka je g. Julij. Saj ga pozname! Tisti človek, ki je imel nekdaj močno besdo na naši občini. Dolgas mu je po tistih zlatih časih, ko se je cedil med in mleko, pa ne za nas, ampak za janč. Zato kot težko bolan boznik upa na Mačkovo zmago. Potem bo g. Julij zopet na konju, Maček pa bo moral miške po zaporu loviti. To so želje, brezupne, samo želje, ki se ne bodo nikdar najmanj po 11. decembra uresničile.

Kdor misli oddati v nedeljo glas za Koroščeve nasprotnike ali pa doma ostati, naj prosi g. Julija za pojasmilo, kako zna vladeti prejšnji režim. Prejšnji režim pa je vsem v zlo „dobrem“ spominu. Nihče janč ne mara. Zato bo vsak cerkljanski občan volil slovenske ljudi, ki so na Stojadinovič-Koroščevi listi.

Kdor hoče še naprej dobivati „Gorenjca“, naj plača naročino po položnici, ki je listu priložena.

V soboto proti večeru je na poti na Krvavec na Kriški planini zadel kap. g. Križmana A. avtopodjetnika iz Ljubljane. Prinesli so ga v

Albin Jazbec v Kranju

največja konfekcijska trgov. na Gorenjskem

**IZDELAVA
PRVOVRSTNA**

v nedeljo, dne 18.
decembra 1938 je
trgov. dopoldne
odprt!

**CENE BREZ
KONKURENCE!**

**IZKORISTITE
UGODNO
PRILIKO!**

**'VZEMITE
NEDELJSKO
POVRATNO!
KARTOI**

Velika izbira Hubertus plaščev za deco in odrasle — Moške suknje in površniki vseh velikosti — Nepremočljivi veterni jopiči — Damski plašči — Klobuki za dečke in gospode — Vsakovrstno perilo in pletenine.

Velika zaloga izgotovljenih oblek in vsakovrstnega blaga za obleke.

Prav vlijudno se Vam priporoča

Albin Jazbec v Kranju

Varuh narodnega premožnja

Z našim Jakom je pa taka:
bil bankir je svoje dui.

A zavozil jo je Jaka
in milijoni v nič so šli.

Toda zdaj ga vest je spekla,
škodo bi popravil rad,
kot poslanec pojde v Belgrad
nam slovenstvo reševati!!!

Jaka, vrni nam milijone,
če tako mandat te miče,
sicer slava ti zatome,
ker poznamo take tiče!

mrtvašnico v Cerkli, odkoder so ga v torek odpeljali v Ljubljano. Naj v miru počiva!

V nedeljo je okrog 2. ure popoldne "samostavno" prišel v našo vas držat shod g. Tomaz iz Okroglega. Shod ju bil "veličastna manifestacija" Mačke goduje. Udeleženci, katerim želimo najboljši tek, bi lahko na prste prešeli. Da občani ne pozabimo povemo, da je bil "shod" v gostilni pri Janečetu.

Sadarska podružnica sporoča, da bo žreba na srečolova, dne 26. 12. ob pol 4. uri popoldne in sicer nepreklicno. Vabimo vse prijatelje sadjarstva, da nas z nakupom srečk podpro, mi pa želimo vsem kupcem srečk, da zadenejo glavni dobitek — motorno kolo.

All boš volil one, ki jih z denarjem podpira inozemstvo? All želiš, da ti delijo pravdo kot delavcu Fakinu? Slovenci, potepitajte golazen, ki nima z nami prav nič skupnegal!

SPODNJI BRNIK

Prejšnji petek proti večeru se je v naši vasi pripetila huda nesreča, ki je zahtevala precejšnjo gospodarsko škodo. Povzročila jo je preko ceste ležeča žica električnega voda v napetosti 250 voltov. Po cesti je pa isti čas privozil posestnik Janez Omersa iz Zg. Brnika, ki vsak dan vozi mleko iz tamkajšnje mlekarne v Ljubljano. Imenovan je je vratil proti domu s vozom, v katerega je bilo vpreženih par konj. Ker je bil že mrak, voznik seveda žico ni opazil in sta konja stopila manj ter ju je tek na mestu ubil. Ko je voznik videl, da sta konja popadala na tla je ves prestrašen skočil in njima in tako tudi sam prišel v stik z žico, da ga je elektrika močno pretresla. Seveda mu je bilo tedaj takoj jasno, kaj se je konjema zgodilo. Kmalu se je okrog mesta nesreča nabralo precej ljudi, ker je bil nenavadnen pogled na vprežena, poginula konja sredi ceste. Na kraj dogodka so prišli tudi orožniki in ugotovili dejansko stanje, da se dožene, kje je krivda. Skoda se ceni okrog 8000 dinarjev, ki je tako nepričakovano za voznika precej hud udarec.

Voličev se udeleže volilci iz naše vasi polnoštevilno. Na volišče odidemo skupaj z veselim razpoloženjem z zastavo in harmoniko. Zajak bi pa ne bili veseli, ko se nam pa nudi prilika, da pokažemo svoje slovensko prepršanje in zvestobo našemu voditelju dr. Korošku! Saj je naša vas tudi takrat slovela kot najbolj "ferdektih", ko so padale batine po naših hrbitih, če tukaj se skriva "protidržava" golazen. To pa zato, ker se nismo odpovedali g. dr. Korošcu in se priklonili batinaškim generalom. Zato sta sedaj samozavest in veselje tembolj upravičena. Mačkovcev in drugih odpadnikov pri nas ni! Vsi za dr. Korošca!

Berite in širite „Gorenjca“

Res poceni božična darila!

Ure, zlatnina,
in druga darila
pri Rangusu v Kranju
se bodo dobila!

B. RANGUS
zlatar in sodni cenilec v Kranju

Zlato in srebro kupujem po najvišji dnevni ceni!

Take ure od
100 din dalje

14 kar. zlati
pr. ani že od
70 din dalje

14 karatni zlati
uhani že od
60 din dalje

Že za 250 din

1000 kg prav dobrega premoga
(neprebrani kosovec iz rudnika Pečovnik pri Celju)

Vam promptno
dobari trdka Čebin, Kranj Vidovdanska
cesta

Silno nizke cene za nadrobne nabave:

na skladišču vreča 50 kg Din 14-, domov dostavljen
vreča 50 kg Din 16-. Poskusite in prepričajte se!

Lahki pa vendar topli čevlji iz črnega suknja,
okrašeni z krimerjem in lakasto kapico. Za-
ponjava se z zaponko.

Moške galosje potrebne vsakemu gospodu,
ako hoče varovali dom pred snegom in
blestem, svoje noge pa pred mrazom in
vlago. Pojedete so v pregibu pa tudi pod-
plat je pojačan.

Pogrite si elegantne čevlje za uradnika,
trgovca in obrtnika, izdelano iz boksa in
neraztegljivim podplatom. Prodajemo jih v
črn in rjavi barvi za prav tako snaženo
čevlje po Din 70's.

Solidni, enostavni in elegantni špičasti čevlji
izdelani iz dobrega boksa z usnjimi pod-
plati in usnjeno peto. Špadajo v skupino
naših najboljših čevljev „Naš ponos“.

Mojti čevlji iz boksa z usnjimi notranjimi
in z močnim neprimočljivim in neraztegljivim
gumijastim podplatom. Vsebujejo
tveganosti ki čevlji prenesajo vsak črapac o
po svoji obliki lahko nadomšaže praznino.

Bata

Vina

Za težko delo je močno vino! Dobite ga
najlažje v Centralni vinarni v Ljubljani
— Frankopanska ul. 11

ŽARNICE
pregorele

zamenjaza
popolnoma nove že
po din 6-

„OBNOVA“

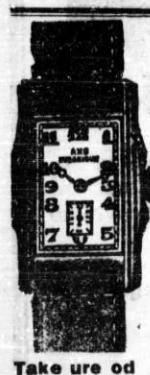
pri Franjo Nadižar
Kranj
Prerovska ulica št. 18.

Za težko delo je močno vino! Dobite ga
najlažje v Centralni vinarni v Ljubljani
— Frankopanska ulica 11.

Slike

za nove delavske knjižioce
najlepše in najceneje pri

FOTO JUG KRAJN

Ure, zlatnina,
in druga darila
pri Rangusu v Kranju
se bodo dobila!

B. RANGUS
zlatar in sodni cenilec v Kranju

Zlato in srebro kupujem po
najvišji dnevni ceni!

Take ure od
100 din dalje